

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. D. Z.**, bývajúceho vo V., proti žalovanému **B.**, zastúpenému JUDr. D. S., advokátom v T., **o zaplatenie 120,63 Eur**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 10 C 29/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 9. mája 2011 sp. zn. 24 Co 261/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením z 10. mája 2010 č.k. 10 C 29/2010-47 návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, keď dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania. Uviedol, že žalovaný navrhol prerušenie konania do skončenia konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 25 K 5/2008 na majetok dlžníka V. s.r.o. z dôvodu, že v konkurznom konaní si uplatnil pohľadávku vo výške 2 068 552,-- Sk. Účelom konkurzného konania je však usporiadanie majetkových pomerov dlžníka V. s.r.o. a nerieši sa v ňom žiadna otázka majúca zásadný význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalovaného uznesením z 9. mája 2011 sp. zn. 24 Co 261/2010 odvolacie konanie zastavil z dôvodu, že žalovaný svoje odvolanie proti tomuto uzneseniu vzal podaním z 24. mája 2010 späť. Záverom uviedol, že žalovaný po späťvzatí odvolania podal v rámci plynutia odvolacej lehoty proti tomuto uzneseniu nové odvolanie a to podaním doručeným súdu 27. mája 2010, ktorým žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na prerušenie konania vyhovieť. Nakoľko však žalovaný zoberal svoje prvé

odvolanie späť, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 207 ods. 2 veta druhá O.s.p. napadnuté uznesenie odvolaciemu prieskumu už nepodriadil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol ho zmeniť a návrhu na prerušenie konania vyhovieť. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že jeho pôvodné odvolanie bolo podané včas, avšak s nesprávnymi dôvodmi na odvolanie a preto ho zobral späť. Následne v lehote na odvolanie podal nové odvolanie so správnym skutkovým odôvodnením odvolania. Z toho vyplýva, že žalovaný nepodal znovu to isté odvolanie, ale podal odvolanie s inými dôvodmi a odôvodnením, v čom je potrebné vidieť nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

Žalobca navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 o.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O.s.p.). V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade smeruje dovolanie žalovaného proti výroku uznesenia odvolacieho súdu o zastavení odvolacieho konania. Keďže napadnutým je uznesenie, ktoré nie je uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania vyvodiť z týchto ustanovení.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ v danej veci vady v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietal a tieto vady ani v dovolacom konaní nevyšli najavo.

K námietke dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych

skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však považuje za potrebné nad rámec dovolacieho konania uviesť nasledovné :

Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 207 ods. 2 O.s.p.). Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 207 ods. 3 O.s.p.).

Späťvzatie odvolania je procesný úkon odvolateľa (účastníka konania, ktorý podal odvolanie), obsahom ktorého je jednoznačný, pochybnosti nevyvolávajúci prejav odvolateľa, že rezignuje na svoj pôvodný zámer (aby o odvolaní vecne rozhodol odvolací súd) a že už netrvá na vecnom prejednaní jeho odvolania a meritórnom rozhodnutí zo strany odvolacieho súdu.

Z ustanovenia § 207 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že ak odvolateľ vezme odvolanie späť, odvolací súd nemá inú možnosť, než odvolacie konanie zastaviť. Späťvzatie odvolania je z tohto hľadiska definitívne. Účastník konania, ktorý vzal účinne odvolanie späť, nemôže zrušiť svoj procesný úkon späťvzatia (nemôže „vziať späť späťvzatie odvolania“), a nemôže ho ani podať znova. Nemôže žiadať, aby konanie o odvolaní nebolo zastavené a aby sa v ňom pokračovalo bez ohľadu na späťvzatie odvolania. Pokiaľ odvolateľ taký úkon predsa len urobí, odvolací súd naň neprihliada, lebo takýto úkon nemá žiadne procesné účinky.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2011

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová